

Et s̄ dictū ē. ⁊ ga qd̄ ē p se prius ē eo qd̄ ē p accūs. iō inf̄ p̄ma etiā p̄cepta legis q̄ sūt p̄cepta decalogi sp̄aliē p̄cipiē honoratio parētū i q̄ sicut i quodā p̄ncipali intelligit̄ madari ⁊ sustentatio ⁊ q̄cqd̄ aliud parētib⁹ debet. Ad q̄rtū dīcēdū q̄ logeuitas p̄mittit̄ honoratib⁹ bus parētēs nō solū q̄rtū ad futurā vitā sed etiā q̄rtū ad p̄ntē: s̄m illō apli. i. ad Thimot̄ 4.º Pietas ad oīa vtilis ē p̄missionē h̄is vite q̄ nūc ē ⁊ fut̄ e. ⁊ hoc rōnabiliē: q̄ n. ē gratus b̄nficiō meret̄ s̄m quādā cōgruētā vt si bi b̄nficiū cōseruet. p̄t̄ igratitudinē aut̄ meret̄ aliq̄s b̄nficiū p̄dere. b̄nficiū aut̄ vite copalis p̄ deū a parētib⁹ habemus. ⁊ iō ille q̄ honorat parētēs tāq̄s gratus meret̄ vite cōuationē q̄si b̄nficiō grat⁹. q̄ aut̄ nō honorat parētēs tāq̄s igratus meretur vita p̄uari: ga t̄i p̄ntia bona vel mala n̄ cadūt sub merito vel d̄merito nisi in q̄rtū ordinātur ad futurā remunerationē vt dictū ē. iō q̄nq̄s s̄m ocul tam rōnē dinoy iudicoy q̄ maxie futurā remunerationē respiciūt aliq̄ q̄ sūt py i parent̄ tes citius vita p̄uantur. alij vero q̄ sūt ipy in parentes diutius viuunt.

Ad sextum sic proce

dit. Videtur q̄ alia sex p̄cepta decalogi i cōueniēnt tradit̄. Nō. n. suff̄ cit ad salutē q̄ aliq̄s primo suo nō nocet: s̄ requir̄ q̄ ei de bituz reddat: s̄m illud ad R. o. 13.º Reddite oībus debita. s̄ i sex vltimis p̄ceptis solū p̄hibet̄ nocumētū primo iferendū. q̄ icōueniēnt̄ p̄dicta p̄cepta tradit̄ur. ¶ In p̄dict̄ p̄ceptis p̄hibet̄ homicidiū: adulteriū: furtuz: ⁊ falsū testimoniū. s̄ multa alia nocumenta p̄nt̄ primo inferri vt p̄ ex his q̄ s̄ determinata sūt. q̄ videt̄ q̄ icōueniēnt̄ sint tradita hui⁹ mōi p̄cepta. ¶ Concupiscētia dupl̄r pōt capi. vno s̄m q̄ ē act⁹ volūtatis vt d̄r Sap. 6.º Concupia sapientie p̄ducit ad regnū p̄petuū. alio s̄m q̄ ē act⁹ s̄sualitatis sic d̄r Jaco. 4.º Un̄ bella ⁊ lites i vob: nōne ex cōcupiscētis q̄ militāt i mēbris v̄ris. sed p̄ceptū d̄calogi nō p̄hibetur cōcupia s̄sualitatis: quia s̄m h̄ p̄mi mot⁹ eēnt p̄ctā mortalia: vt pote cōceptū decalogi ex̄ntes. s̄m etiā nō p̄hibetur cōcupia volūtatis: ga h̄ icludif̄ i q̄libet̄ p̄cepto. q̄ in p̄cepta decalogi icōueniēnt̄ ponit̄ tur q̄dā cōcupie p̄hibitua. ¶ Homicidiū ē graui⁹ p̄ctū q̄s adulteriū vel furtū. s̄ nō ponit̄ aliq̄d̄ p̄ceptū p̄hibitua cōcupie homicidij.

q̄ icōueniēnt̄ ponit̄ q̄dā p̄cepta p̄hibitua d̄ctu pie furti ⁊ adulterij. s̄ i s̄riū est auctoritas scripture. ¶ R.º dīcēdū q̄ sicut p̄ pres iusticie debitu reddif̄ aliq̄bus d̄terminatis p̄fōis q̄b⁹ hō ex aliq̄ sp̄ali rōne obligat̄: ita etiā per iusticiā p̄pe dictā aliq̄s debitu reddit̄ coīter oib⁹. ⁊ iō p̄ p̄cepta tria p̄tinētia ad religiōez q̄ reddif̄ debitu deo. ⁊ p̄ q̄rtū p̄ceptū qd̄ est pietatis q̄ reddif̄ parētib⁹ debitu: i q̄ icludif̄ oē debitu qd̄ ex aliq̄ sp̄ali rōne debet: necē fuit q̄ poneret̄ cōnt̄ aliq̄ p̄cepta p̄tinētia ad iusticiā p̄pe dictā q̄ idifferet̄ oib⁹ debitu reddit̄. ¶ Ad p̄mū q̄ dīcēdū q̄ coīf̄ ad h̄ obligat̄ hō vt nulli iferat nocumētū: et iō p̄cepta negatiua q̄b⁹ p̄hibet̄ nocumētā q̄ p̄nt̄ p̄ximis iferri tāq̄s coīa fuerūt ponēda in p̄cepta decalogi. ea vō q̄ sūt p̄ximis exhibēda diuersimode exhibet̄ d̄f̄is. ⁊ iō n̄ fuerūt in p̄cepta decalogi ponēda de his affirmatiua p̄cepta. ¶ Ad secūdū dīcēdū q̄ oīa alia nocumētā q̄ p̄xis inferūt p̄nt̄ ad ista reduci que his p̄ceptis p̄hibet̄ tāq̄s ad q̄dā coīora et p̄ncipaliora. nā oīa nocumētā q̄ i p̄sonā p̄ximis iferūt itelligūt̄ p̄hiberi i homicidio sicut in p̄ncipaliori. q̄ vō iferūtur i p̄sonā diuictas et maxie p̄ modū libidis itelligūt̄ p̄hiberi simul cū adulterio. q̄ vō p̄tinēt ad d̄ana i reb⁹ illata itelligūt̄ p̄hiberi simul cū furto. q̄ at̄ p̄tinēt ad locutiōes: sic detractiōes: blasfemie. ⁊ si q̄b⁹ mōi itelligunt̄ p̄hiberi i falso testimonio qd̄ directi iusticie d̄ria. ¶ Ad t̄riū dīcēdū q̄ p̄cepta p̄hibitua cōcupie nō itelligitur p̄hiberi p̄mius mot⁹ cōcupie q̄ consilit̄ i s̄ra limites s̄sualitatis: s̄ p̄hibet̄ directe cōsensus volūtatis q̄ ē i opus vel delectatiō nē. ¶ Ad q̄rtū dīcēdū q̄ homicidiū s̄m se n̄ ē cōcupiscibile s̄ magis horribile: ga nō h̄z d̄ se rōnē alicui⁹ boni. s̄ adulteriū h̄z rōnē alicui⁹ boni. s̄ delectabilis. furtū etiā h̄z rōnem alicui⁹ boni. s̄ vtilis. bonū aut̄ de se h̄z rōnez cōcupiscibil. ⁊ iō fuit sp̄alib⁹ p̄cept. i p̄hibenda cōcupia furti ⁊ adulterij. n̄ at̄ cōcupia homicidij

Consequēter post iusticiā cōsiderādū ē de fortitudine. Et p̄ de ipsa virtute fortitudinis. 2º de p̄tibus eius. 3º de dono ei cor respōdēte. 4º de p̄ceptis ad ipsā p̄tinētib⁹. Circa fortitudinē aut̄ cōsiderāda sunt tria. p̄ quidē de ipsa fortitudine. 2º de actu

p̄cipuo ei^o. s. de m̄artyrio. 3° d̄ vitus opposit̄
 ¶ Circa p̄ m̄ū querūt duodecī. p̄ vtz fortitu
 do sit virtus. 2° vtrū sit virt^o sp̄alis. 3° vtrū
 fortitudo sit solū circa timores et audacias.
 ¶ 4° vtrū sit solū circa timorē mortis. 5° vtz
 sit solū i rebus bellicis. ¶ 6° vtrū sustinere sit
 p̄cipuus act^o eius. 7° vtz operet^o p̄p̄riuz
 bonū. ¶ 8° vtrū habeat delectationes in suo
 actu. ¶ 9° vtrū fortitudo maxime consistat i
 repētinis. 10° vtrū vratur ira i sua opatiōe.
 ¶ 11° vtrū sit virtus cardinalis. ¶ 12° de cōpa
 ratione ei^o ad alias virtutes cardinales.

Ad primuz sic proce

dit. Videt^o q^o fortitudo nō sit v̄tus. Dicit enī
 apl̄s. 2. ad Cor. 12. Virtus i infirmitate pficit^o
 s; fortitudo ifirmitati opponit^o. ḡ fortitudo
 nō ē v̄tus. ¶ Si ē virtus aut ē theologi
 ca aut intellectualis aut moralis. s; fortitudo
 neq; cōtinet inf̄ virtutes theologicas neq; i
 ter intellectuales vt ex s̄ dictis p; neq; videt^o
 esse virtus moralis: qa vt p̄hs dic̄ in 4° ethi
 coz vident^o aliq^o esse fortes p̄p̄t ignorātiā aut
 p̄p̄t exp̄ientiā: sicut milites q̄ magis p̄tinent
 ad artē q̄ ad virtutē morālē: qdā. n. dicūt eē
 fortes p̄p̄t aliquas passiones: puta p̄p̄t ti
 morē ominatiōis vel debonozatiōis aut etiā
 p̄p̄t tristitiā vel iram seu spem. v̄tus aut mo
 ralis nō opatur ex passiōe s; ex electiōe vt s̄
 habitū ē. ḡ fortitudo nō ē virt^o. ¶ Virt^o
 hūana maxie ōsistit i aīa: est. n. bona q̄litas
 mētis vt s̄ dictū ē. s; fortitudo videt^o ōsistere
 i corpe vel saltē corpis ōplexiōe ōseq̄. ḡ vi
 det^o q^o fortitudo n̄ sit virt^o. ¶ 3° d̄ q^o Aug^o
 i li^o de morib^o eccl̄ie: fortitudinē inf̄ virtutes
 enumerat. ¶ R^o dicēdum q^o fm̄ p̄hm in 2°
 ethi coz. v̄tus est q̄ bonū facit h̄itē. 2° op^o ei^o
 bonū reddit. v̄n virtus hoīs de qua loqm̄r
 ē q̄ facit bonū hoīem et opus eius bonū red
 dit. bonū aut hoīs ē fm̄ rōnē eē fm̄ Dyo. 4°
 ca. de diuī. no. 2 iō ad virtutē hūanā p̄tinet
 vt faciat hoīem 2 op^o ei^o fm̄ rōnē eē. Qd̄ qui
 dē tripliciē cōtingit. Uno mō fm̄ q^o ipsa rō
 rectificat: qd̄ fit p̄ virtutes intellectuales. alio
 mō fm̄ q^o ipsa rectitudo rōnis i reb^o hūanis
 iustitū qd̄ p̄tinet ad iusticiā. 3° mō fm̄ q^o tol
 lun̄t ipedimēta h^o mōi rectitudis i reb^o hūa
 nis ponēde. ¶ Dupliciē aut ipedit volūtas
 hūana ne rectitudinē rōnis seq̄t. Uno p̄ B
 q^o abstrahit ab aliq̄ dlectabili ad aliō q̄ recti
 tudo rōis req̄rat. 2 B ipedimētū tollit vt^o tp̄ā

tie. Alio p̄ hoc q^o volūtatē expellit ab eo qd̄
 ē fm̄ rōnē p̄p̄t aliq̄ difficile qd̄ icūbit. 2 ad
 B ipedimētū tollēdū req̄rit fortitudo mētis
 q̄. s. h^o mōi difficultatib^o resistat: sic 2 hō per
 fortitudinē corpālē ipedimenta corpalia su
 pat 2 repellit. v̄n manifestū ē q^o fortitudo est
 virt^o inq̄rtū facit boīem fm̄ rōnē eē. ¶ Ad p̄
 m̄ū ḡ dicēdū q^o virt^o aīe nō pficit i infirmita
 te aīe s; i infirmitate carnis: de q̄ apl̄s loq̄bat^o
 h̄ aut ad fortitudinē mētis p̄tinet q^o ifirmi
 tatē carnis fortiter ferat: qd̄ p̄tinet ad v̄tutē
 patiētē vel fortitudis. 2 q^o hō p̄p̄ā ifirmita
 tē recognoscat: qd̄ p̄tinet ad p̄fectionē q̄ d̄r
 hūilitas. ¶ Ad secūdū dicēdū q^o exteriorē
 virtutis actū q̄nq; aliq^o efficiūt nō h̄ntes vir
 tutē ex aliqua alia cā q̄ ex v̄tute. 2 iō p̄hs in
 4° ethi coz ponit q̄nq; mōs eoz q̄ silitudina
 rie dicūt fortes q̄nq; exercētes actū fortitudis
 p̄tēt virtutē. Qd̄ qdē ōtingit tripliciē. p̄ qdē
 qa ferūt i id qd̄ ē difficile ac si nō eēt difficile
 qd̄ i tres mōs diuiditur. q̄nq; n. hoc accidit
 p̄p̄t ignorātiā: qa. s. hō nō p̄cipit magnitudi
 nem piculi. q̄nq; hoc accidit p̄p̄t h̄ q^o hō est
 bōe sp̄ei ad picula vincēda: puta cū exp̄t^o
 ē se sepe picula euasisse. q̄nq; at h̄ accidit p̄
 sciam 2 artē quādā sicut ōtingit i militibus
 q̄ p̄p̄t peritiā armorū et exercitiū nō reputat
 ḡua picula belli estimātes se p̄ suā artē pos
 se 2 ea defendi: sicut Vegetius dic̄ in libro d̄
 re militari. Nemo facere metuit qd̄ se h̄n̄ di
 dicisse ōsedit. Alio mō agit aliq^o actus forti
 tudinis sine virtute p̄p̄t ipullū passionis siue
 tristitiē quā vult repellere: vel etiā ire. 3° mō
 p̄p̄t electionē nō qdē finis debiti s; alicui^o
 tp̄alis cōmodi acq̄rēdi: puta bonozis volup
 tatis vel lucri vel alicui^o icōmodi vitā di: pu
 ta vituperū afflictōis vel dāni. ¶ Ad t̄nū di
 cēdū q^o ad silitudinē corpālis fortitudinis d̄r
 fortitudo aīe q̄ ponit virtus vt dictū est. nec
 t̄n̄ ē 2 rōnē v̄tutis q^o ex nālī ōplexiōe aliquis
 habeat nālē iclinatōē ad v̄tutē vt s̄ bitū ē.

Ad secunduz sic pro

cedit. Videt^o q^o fortitudo nō sit sp̄alis virt^o.
 d̄r. n. Sap. 8°: q^o sapia sobrietatē 2 prudētiā
 docet iusticiā 2 v̄tutē. 2 ponit ibi virtus pro
 fortitudine. cū ḡ nomē virtutis sit cōe oib^o
 v̄tutib^o. videt^o q^o fortitudo sit gnālis virtus.
 ¶ S. Amb^o dicit i p̄ d̄ officij. Nō mediocris
 ai ē fortitudo q̄ sola defendit ornamēta v̄tu
 tū oīuz 2 iudicia custodit. 2 que iexpugnabili

plio aduersus oia vitia decernat iuncta ad la-
 bores: fortis ad pericula: rigidior aduersus vo-
 luprates: auaricia fugat tunc labem quandam que
 virtute effeminet. et idem per ea subdit de alijs vi-
 tibus. hoc autem non potest conuenire alicui speciali
 virtuti. quod fortitudo est generalis virtus. ¶ **T.** No-
 me fortitudinis a firmitate sumptum esse videtur.
 sed firmiter se habere pertinet ad omnem virtutem ut dicitur
 in 5. ethicoz quod fortitudo est virtus generalis. ¶ **S.**
 3. est quod 22. moral. Gregorius connumerat eam alijs
 virtutibus. ¶ **R.** dicendum quod sicut supra dictum
 est: nomen fortitudinis dupliciter accipi po-
 test. Vno modo secundum quod absolute importat quadammodo
 firmitatem. et secundum hoc est generalis virtus vel potius
 conditio cuiuslibet virtutis: quia sicut philosophus dicitur
 in 2. ethicoz. ad virtutem requiritur firmiter et imo-
 biliter operari. Alio modo potest accipi fortitudo secundum
 quod importat firmitatem ad id sustinendum et repellendum
 visibus in quibus maxime difficile est firmitatem habere
 scilicet in aliquibus periculis quibus. ¶ **T.** Tullius dicit in sua
 rethorica quod fortitudo est considerata periculorum
 susceptio et laborum permissio. et sic fortitudo
 ponitur specialis virtus utpote manum de imminatam
 habens. ¶ **A.** Ad primum dicitur quod secundum philosophum in principio
 de celo nomine virtutis refertur ad vltimum potentie.
 dicitur autem vno potentia naturalis secundum quam aliquis
 potest resistere corruptio. alio modo secundum quod est princi-
 pium agendi ut patet in 5. metaphisicis. et id quod habet accep-
 tio est color: nomen virtutis secundum quod importat vlti-
 mum talis potentie est color. nam virtus contra supra
 nihil aliud est quam habitus quo quis potest bene operari
 secundum autem quod importat vltimum potentie primo dicitur
 esse: quod quidem est modus magis specialis attribuitur spacia-
 li virtuti. scilicet fortitudini ad quam pertinet firmiter
 quecumque impugnantia stare. ¶ **A.** Ad secundum dicitur
 dicitur quod Ambrosius accipit fortitudinem large secundum quod
 importat ad firmitatem respectu quicumque impu-
 gnantiu. et tamen etiam secundum quod est specialis virtus habens de-
 minatam manum coadiunat ad resistendum impu-
 gnantibus diuisi virtutibus: quod non potest firmiter stare in
 his que sunt difficilima ad sustinendum: sequens
 est quod sit idoneus ad resistendum alijs que sunt minus dif-
 ficilia. ¶ **A.** Ad tertium dicitur quod obiectio illa pro-
 cedit de fortitudine primo modo dicta.

Ad tertium sic proce

dit. Videtur quod fortitudo non sit circa timores et
 audacias. dicitur enim Gregorius 6. moral. Justorum for-
 titudo est carne vincere. proprijs voluptatibus vitare
 delectationem peccatis vite extinguere. quod fortitu-
 do magis videtur esse circa delectationes quam

circa timores et audacias. ¶ **T.** Tullius dicit in
 sua rethorica quod ad fortitudinem pertinet suscep-
 tio periculorum et permissio laborum. sed hoc non videtur
 pertinere ad passionem timoris vel audacie. sed
 magis ad actiones hominis laboriosas vel ad ex-
 teriores res periculosas. quod fortitudo non est circa ti-
 mores et audacias. ¶ **T.** Timori non solum op-
 ponitur audacia sed etiam spes ut secundum habitum est cum de
 passionibus ageretur. quod fortitudo non magis debet
 esse circa audaciam quam circa spem. ¶ **S.** 3. est
 quod philosophus dicit in 2. et 4. ethicoz quod fortitudo est cir-
 ca timorem et audaciam. ¶ **R.** dicitur quod sicut dicitur
 dicitur esse: ad virtutem fortitudinis pertinet remo-
 uere impedimentum quod retrahit voluntatem a sequela
 rationis. quod autem aliquis retrahatur ab aliquo difficili
 pertinet ad rationem timoris quod importat recessum quem
 dicitur a malo difficultate habere ut secundum habitum est
 cum de passionibus ageretur. et ideo fortitudo principa-
 liter est circa timores difficiliu rerum que retrahunt
 voluntatem a sequela rationis. oportet autem habere modi-
 cum difficultatis impulsu non solum firmiter tolerare
 cohibendo timorem: sed etiam moderate aggredi
 quod. oportet ea extinguere ad securitatem in po-
 sterioribus habendam: quod videtur pertinere ad rationem audacie.
 et ideo fortitudo est circa timores et audacias quasi
 cohibita timoris et audaciarum moderatiua.

¶ **A.** Ad primum dicitur quod Gregorius ibi loquitur de
 fortitudine iustorum secundum quod contra se habet ad
 omnem virtutem. vnde permittit ad ad pertinetiam ad tempera-
 tiam ut dicitur est. et subdit de his que pertinent ad permissio-
 nem ad fortitudinem secundum quod est specialis virtus: dicens
 huiusmodi aspectus perennis permissio amare. ¶ **A.**
 secundum dicitur quod res periculose et actus labori-
 osi non retrahunt voluntatem a via rationis nisi
 in quantum timetur. et ideo oportet quod fortitudo sit
 immediate circa timores et audacias. media-
 te autem circa pericula et labores sicut circa obiecta per
 dictas passionum. ¶ **A.** Ad tertium dicitur quod spes
 opponitur timori ex parte obiecti: quia spes est de bo-
 no: timor de malo: audacia autem est circa idem
 obiectum. et opponitur timori secundum accessum et re-
 cessum ut dicitur est. et quia fortitudo per se respi-
 cit temporalia mala retrahentia a virtute ut patet per
 diffinitionem Tullyi: inde est quod fortitudo per se est
 circa timorem et audaciam: non autem circa spem nisi
 si in quantum conuenit audacie ut secundum habitum est.

Ad quartum sic pro

cedit. Videtur quod fortitudo non solum sit circa peri-
 cula mortis. dicitur enim Augustinus in libro de moribus eccle-
 sie. quod fortitudo est amor facile tolerans omnia per

comēdat: nec ē extra gen^o fortitudinis q̄ ē
 circa bellica. vñ dī. Fortes facti sūt in bello
Ad secūdu dīcēdū q̄ res domestice uel
 urbane distīguūt 3 res bellicas q̄. s. ptinent
 ad bella coīa. in ipīs tñ rebus domesticis ul
 urbanis pñt iminē picula mortl ex ipugna
 tiōib^o qbus dā q̄ sūt qdā p̄cularia bella. et
 ita etiā 3 h^o mōi pōt eē ppe dicta fortitudo
Ad tū dīcēdū q̄ par rei publice ē fm se
 bona: nec reddīt mala ex h^o q̄ aliq male ea
 vīunt. nā 7 mlta alij sūt q̄ bene ea vīūt. 7 ml
 ta peiora mala p ea prohibēt. s. homicidia:
 sacrilegia q̄ ex ea occasionēt: q̄ p̄cipue perti
 nēt ad vitia carnis.

Ad sextum sic proce

dit. **V**idēt q̄ sustinē nō sūt p̄ncipalis act^o for
 titudinis. **V**irt^o. n. ē circa difficile 7 bonum
 ut dī in 2° ethicoz. sed difficult^o ē aggredi q̄
 sustinē. q̄ sustinē nō ē p̄cipu^o act^o fortitudi
 nis. **P**. Maior potētie eē vidēt q̄ aliqd
 possit i aliud agē q̄ ipm ab alio nō imute
 tur. s. aggredi ē i aliud agē: sustinē at ē imo
 bile p̄seuerare. cū q̄ fortitudo p̄fectionē por
 tētie noīat. vidēt q̄ magis ad fortitudinē
 ptineat aggredi q̄ sustinē. **P**. Magis dis
 tat ab vno 3 rior aliud 3 riu q̄ simplex ei^o ne
 gatio. s. ille q̄ sustinet h^o solū h3 q̄ non timet
 ille aut q̄ aggredit 3 rīe mouet timētī: quia
 insequit. q̄ vidēt q̄ cum fortitudo retrahat
 maxime animū a timore q̄ magi ptineat ad
 eā aggredi q̄ sustinē. **S** 3 ē q̄ phus dīc
 in 3° ethicoz q̄ i sustinēdo tristia maxime a
 liqui fortes dīcūt. **R**. dīcēdū q̄ sic s̄ dīc
 est. 7 phus dīcīt i 3° ethicoz. fortitudo ē ma
 gis circa timores rep̄mēdos q̄ circa audaci
 as moderādās: difficult^o. n. ē timorē rep̄mē
 q̄ audaciā moderari: eo q̄ ipm piculū qd ē
 obm audacie 7 timorl de se ofert aliqd ad
 rep̄ssioēz audacie: s. opaf ad augmētū timo
 ris. aggredi aut ptinet ad fortitudinē fm q̄
 moderat audacias. s. sustinē seq̄ rep̄ssionē
 timorl. 7 iō p̄ncipalior act^o fortitudinis est
 sustinē. i. immobiliter sistē. i. piculis q̄ aggredi
Ad p̄mū q̄ dō q̄ sustinē ē difficult^o q̄ ag
 gredi triplici rōne. p̄ qdē q̄ sustinē vidēt ali
 qs ab aliq fortiori iua dēte. q̄ at aggredit in
 uadit p modū fortioris. difficult^o at ē pugna
 re cū fortiori q̄ cū oblioz. 2° q̄ ille q̄ susti
 n3 iā sētīt picula iminētia. ille at q̄ aggredit
 habet ea ut sus̄a. difficult^o aut ē nō moueri a

p̄ntib^o q̄ a futur^o. 3° q̄ sustinere iportat diu
 turnitatē t̄pis: s. aggredi pōt aliq ex subito
 motu. difficult^o aut ē diu manere immobilē q̄
 subito motu moueri ad aliqd arduū. **U**nde
 phus dīc i 3° ethicoz q̄ qdā sūt puolātes añ
 picula: in ipīs aut discedūt. fortes aut e3 rīo
 se hñt. **A**d secūdu dīcēdū q̄ sustinere im
 portat qdē passionē corpis fm actū aie for
 tissime iherētis bono. ex q̄ seq̄ q̄ nō cedat
 passiōi corpali iā iminēti. v̄tus aut magis at
 tendit circa aiam q̄ circa corp^o. **A**d tū dīcēdū
 q̄ ille q̄ sustinet non timer p̄tē iam
 cā timorl: quā nō h3 p̄tē ille q̄ aggreditur.

Ad septimum sic pro

cedit. **V**idēt q̄ fortis nō opet p̄p̄ bonū pro
 p̄y hit^o. **S**inis. n. i reb^o agēdis 7 si sit prior
 in itētiōe tñ ē p^oterior i executiōe. s. actus
 fortitudinis i executiōe ē posterior q̄ ipē for
 titudinis hit^o. nō q̄ pōt eē q̄ fortis agat p̄p̄
 bonū p̄p̄y hit^o. **P**. Aug^o dīc. i3. de trini.
Virtutes q̄s solū p̄p̄ b̄titudinē amant: sic
 p̄suadere qdā nobis audēt. s. dīcēdo eas p
 pter se appetēdas ut ipsā b̄titudinē nō ame
 nus. qd si faciūt 7 ipsas amare vtiq̄ d̄siste
 mus qñ illā p̄p̄ quā solā ista amant nō
 amant. s. fortitudo ē qdā v̄t. q̄ act^o fortitu
 dinis nō ē ad ipsā fortitudinēz s. ad b̄titudi
 nem referēdus. **P**. Aug^o dīc i li^o de mo
 ribus ecclīe q̄ fortitudo ē amor oīa prop̄
 deū facile p̄ferēs. de^o aut n̄ ē prop̄ hit^o for
 titudinis s. aliqd meli^o. sic oportz finē meli
 orē eē his q̄ sūt ad finē n̄ q̄ fortis agit p̄pter
 bonū prop̄y hit^o. **S** 3 ē q̄ phus dīc in
 3° ethicoz q̄ fortitudo forti ē bonū. talis aut
 ē finis. **R**. dō q̄ duplex ē finis. s. proxim^o
 et vltim^o. finis aut proxim^o vñ cuiusq̄ agē
 tis ē ut s̄situdinē sue forme in alterz inducat
 sicut finis ignis calefaciētis ē ut iducat simi
 litudinē sui caloris i patiēte. 7 finis edifica
 toris ē ut iducat s̄situdinē sue artl i mā. qd
 cūq̄ aut bonū ex h^o seq̄ si sit intētū pōt dīci
 finis remot^o agētis. sicut aut in factibilibus
 mā extior disponit p̄artē: ita etiā i agibilib^o
 p̄ prudentiā disponit act^o hūani. **S**ic ergo
 dīcēdū ē q̄ fortis sicut proximū finē intēdit
 ut s̄situdinē sui hitus exp̄mat in actu. inten
 dit. n. agere fm ueniētīā sui hitus. finis at
 remot^o ē b̄tudo uel deus. **E**t p̄ patet re
 sponsio ad obiecta. nā p̄ma rō p̄ cedebat ac
 si ipa eētia habit^o esset finis: nō at s̄situdi

eius i actu ut dictū ē . alia vō duo procedūt
de fine vltimo .

Ad octauū sic proce

ditur. **V**idetur qd fortis delectet i suo actu. De
lectatio . n. ē opatio cōnaturalis habitus nō
ipedita ut dicitur in x. ethicor. s. opatio fortis p
cedit ex habitu q agit i modū nate . q fortis
h3 delectationē i suo actu. **P.** Ad Gal. 5.
sup illud: **F**ructus autē spūs ē caritas gaudiū
par. dicit **Amb.** q opa v̄tutū dicitur fructus: ga
mētē hoīs scā z sincera delectatiōe reficiūt
s3 fortis agit opa v̄tutis. q̄ habet delectatio
nē i suo actu. **P.** **D**ebili⁹ vincit a fortiori
s3 fortis p̄amat bonū v̄tutis q̄s p̄puz corp⁹
qd piculis mortis exponit. q̄ delectatio d bo
no v̄tutis euacuat dolorē corpālē. z ita dlec
tabilitē oio opaf. **S3** ē qd phus dicit i 3.
ethicor q fortis i suo actu nihil delectabile
videt h̄re. **P.** dicitur q sic s̄ dictū ē cuz
d̄ passionib⁹ ageret: duplex est delectatio.
Una qdē corpālīs q̄ p̄sequitur tactū corpālē
Alia aut aīalis q̄ p̄sequit apphēsiōē aīe. z h̄
p̄pē p̄sequit opa v̄tutū: q̄a i eis cōsiderat bonū
rōnis p̄ncipalis vō act⁹ fortitudinis ē susti
nere aliq̄ tristitia fm apphēsiōē aīe: puta
q̄ hō amittat corpālē vitā quā v̄tuos⁹ amat
nō solū i q̄tū ē qdā bonū nāle s3 etiā i q̄tuz
nccia ē ad opa v̄tutū z q̄ ad eā p̄tinēt. z itez
sustinere aliqua dolorosa fm tactus corpis
puta vulnera uel flagella. z iō fortis ex vna
pte h3 v̄n delectet. s. scdm delectationē aīalē
s. de ipso actu virtutis z de fine ei⁹. ex alia vō
pte habet vnde doleat etiā aīalē dum cōsi
derat amissionē p̄pē vite z corpāliter. **U**n̄
legit. 2. **M**achab. 6. **A**leazar⁹ dixit: viros
corpore sustineo dolores: fm aīaz vō prop̄
timorē tuū libēter h̄ patior. sensibilis at̄ do
lor corpis facit nō sentiri aīalē delectationē
v̄tutis nisi forte p̄pē abūdātē dei grām que
fortius eleuat aīaz ad dīna i q̄bus delectat
q̄s a corpālīb⁹ penis afficiat: sic brūs **L**ibur
tius cū sup carbones icēfos nudis plāt̄ ice
deret dixit q̄ videbat sibi sup roseos flores
ābulare. facit tñ v̄tus fortitudinis ut rō non
absorbeat a corpālīb⁹ doloribus. tristitiam
at̄ aīalē supat delectatio v̄tutis i q̄tū hō p̄fert
bonū v̄tutis corpālī vite z q̄buscūq; ad eaz
p̄tinētib⁹. z iō phus dicit i 3. ethicor q̄ a for
tū regit ut delectet q̄i delectatiōez sētief
s3 sufficit q̄ nō tristet. **A**d p̄mū q̄ dicitur

q̄ vehementia act⁹ uel passiōis v̄n⁹ potētie
ipedit aliā potētia i suo actu. z iō p̄ dolores
sensus ipedit mēs fortis ne i p̄pā opatiōe d
lectationē sentiat. **A**d secūdu dicitur qd
opa v̄tutū sūt delectabilia p̄cipue p̄pē finez
p̄nt aut ex sui nā eē tristitia. z p̄cipue h̄ cōtigit
i fortitudine. **U**n̄ phs dicit i 3. ethicor q̄ nō
i oibus v̄tutib⁹ opari delectabilē existit p̄
in q̄tū finē attigit. **A** tū dicitur qd tristi
cia aīalis vincit in forti a delectatiōe v̄tutis
s3 ga dolor corpālīs ē sensibilior. z apphēsiō
sentitina magis ē hōi i manifesto: inde ē q̄ a
magnitudine corpōral⁹ doloris q̄i euanescit
delectatio spūalis q̄ ē de fine v̄tutis.

Ad nonum sic proce

dit. **V**idetur qd fortitudo nō maxime cōsistat i
repētinis. **I**llud. n. videtur eē i repētinis qd ex
inopinato puenit. s3 **T**ulli⁹ dicit i sua retho
rica qd fortitudo ē cōsiderata piculoz suscep
tio z laborz p̄pessio. q̄ fortitudo non cōsistit
maxime i repētinis. **P.** **A**mb. dicit in p̄ de
officijs **F**ortis viri ē nō dissimularē cū aliqd
imineat: s3 p̄tendere z tāq; de specula qdam
mētis obuiare cogitatiōe. p̄ui da reb⁹ futurū
ne forte dicat p̄ ea: iō ista icidi q̄a n̄ arbitra
bar posse euenire: s3 vbi ē aliqd repētini ibi
n̄ pōt p̄videri i suo o. q̄ opatio fortitudinis n̄
est circa repētina. **P.** **P**hus dicit i 3. ethi
cor qd fortis ē boni spei. sed spes expectat a
liqd i futurū qd repugnat repētino. q̄ opatio
fortitudinis nō cōsistit circa repētina. **S3**
ē qd phus dicit in 3. ethicor qd fortitudo
maxime ē circa q̄cūq; mortē inferūt repēti
na existētia. **P.** dicitur qd in operatiōe
fortitudinis duo sūt cōsiderāda. **U**nū qdem
q̄tū ad electiōez ipi⁹. z sic fortitudo nō ē cir
ca repentina: eligit. n. fortis p̄meditari picu
la q̄ p̄nt iminere ut eis r̄sistere possit aut fa
cili⁹ ea ferre: q̄a ut **B**reg⁹ dicit i qdam omel.
iacula q̄ p̄uident min⁹ ferūt. z nos mala mū
di facili⁹ ferim⁹ si ea clypeo p̄scie premuni
mur. **A**liud vero cōsiderādū ē i opatiōe forti
tudinis q̄tū ad maifestationē v̄tuosi h̄tus
et sic fortitudo maxime est circa repentina
q̄a fm phm i 3. ethicor in repētinis piculis
maxime maifestat fortitudinis h̄it⁹. h̄tus
n. agit in modū nate. v̄n q̄ aliqs absq; p̄me
ditatione faciat ea q̄ sunt v̄tutis cū necitas
iminet p̄pē repētina picula: h̄ maxime ma
ifestat qd sit fortitudo habitualiter in anima

cōfirmitata. pōt at aliqs etiā q habitu fortitu
dinis caret ex diuina pmeditatiōe animum
sui p picula pparere q etiā p patione fort
vrit cū tēp' adest. Et p h p3 nūcio ad oba.

Ad decimum sic pro

cedit. **U**idel q fortis nō vtaf ira ī suo actu.
Nullus. n. debet assumere qsi istrumētū sue
actiōis illō q nō pōt vti p suo arbitrio. sed
hō nō pōt vti ira pro suo arbitrio ut. f. possit
eā assumere cū velit. et deponere cū velit: **U**t
n. phus dic i li° d memoria. qñ passio cor
palis mota ē nō statiz gescit ut hō vult. g for
tis nō d3 assumere irā ad suā opationē. **P.**
Ille q p seipsū sufficit ad aliqd pagēdū n des
bet ī auxiliū sui assumere id qd ē infirm' et
ipfecti. s3 rō p seipsā sufficit ad opus fortitu
dinis erequēdū ī q iracū dia deficit. **U**nde
Seneca dic i li° de ira. Nō ad puidēdū tm
s3 ad ref gerēdas satis ē p seipsā rō. et qd stul
tius ē q3 hāc ab iracū dia petere pfdiū: rem
stabilē ab icerta. fidelē ab ifida: sanā ab egra
g fortitudo nō debet irā assumere. **P.** Sic
aliqui ppe iram opa fortitudinis vehemēt'
erequūt: ita etiā prop' tristitiaz uel cōcu
piscetiā. vñ phus dic i 3: ethicoz q fere sin
guli prop' tristitiā siue dolorē icitāf ad peri
cula. et adulteri prop' cūpīam multa auda
cia opant. s3 fortitudo nō assumit ad actuz
suū neq3 tristitiā neq3 cūpīam. g pari rōne
nō debet assumere irā. **S3** est qd phus
dic i 3: ethicoz q furor coopaf fortib'. **P.**
qd q d ira et d cēsis aie passionib' sic s dic
tū ē: aliē sunt locuti peripatetici: aliē stoici:
stoici. n. iram et oēs alias passiones aie ab
aio sapiētis siue virtuosū excludēbāt. peripa
tetrici vero qz pnceps fuit **Aristoteles**: iram
et alias passiones aie attribuebāt vtuosis: s3
moderatas rōne. et forte qstū ad rem nō dif
ferebāt s3 solū qstū ad modū loquēdi. nā pi
patetici oēs mor' appetit' sensitivi qlitūqz
se hñtes passioēs aie noiabāt ut s dcm est et
ga appetit' sensitiv' mouet p ipiū rōnis ad
h' coopaf ad pmpri' agēdū. idcirco pone
bāt et irā et alias passioēs aie assumēdas eē a
vtuosīs moderatas fm ipiū rōnis. stoici vō
vocabāt aie passioēs moderatas qsdā affec
t' appetit' sensitivi: vñ noiabāt eas egritu
dines ul' morbos. et iō penit' eas a vtute se
parabāt. sic g irā moderatā assumit fort' ad
suū actū: nō at irā imoderatā. **Ad primuz**

g dicēdū q ira moderata fm rōnē subycif
iperio rōnis. vñ csequēs ē ut hō ea vtaf pro
suo arbitrio: nō aut si eēt imoderata. **Ad**
secūdū dicēdū q rō nō assumit irā ad suum
actuz qsi auxiliū ab eo accipiēs: s3 ga vrit ap
petitu sētitivo ut istrumēto sic et mēbris cor
poris. nec ē icōueniēs si istrumētū sit ipfec
tius pncipali agēte: ut martellus fabio. **Se**
neca aut' sectator fuit stoicoz. et directe cōtra
Aristotelem vba pmissa pponit. **Ad ttiū**
dicēdū q ga fortitudo sicut dictū est: habet
duos act'. f. sustinere et aggredi. nō assumit
irā ad actū sustinendi: ga hūc actū sola rō p
se facit. s3 ad actū aggrediendi ad quē magi
assumit irā q3 alias passiones: ga ad irā pri
net īsilire ī rē cōtristatē. et sic directe coopaf
fortitudini in aggrediēdo. tristitia aut' fm p
priā rōnē succūbit nociuo. s3 p acciēs coad
iuuat ad aggrediēdū: ul' īqstū tristitia est
eā ire ut s dictū ē: uel īqstū aliqs exponit se
piculo ut tristitiā pfugiat. filiter etiā cūpīa
fm ppiā rōnē tēdit ī bonū delectabile cui
p se repugnat aggressio piculoz. s3 per acciēs
qñq3 coadiuuat ad aggrediēdū: īqstū. f. ali
quis vult poti' picula icidē q3 dlectabili car
rere. et iō phs dicit i 3: ethicoz q inē fortitu
dines q sūt ex passioē: naturalissima eē vide
tur q ē p irā. et accipiēs electionē. et cui' gra
f. debitū finē fortitudo si fuit vera.

Ad vndecimum sic

cedit. **U**idel q fortitudo nō sit vt' cardī
nalis. **I**ra. n. ut dictū ē maximā affinitatez
habet ad fortitudinē. s3 ira nō ponit' passio
pncipalis: nec etiā audacia q ad fortitudinē
priet. g nec fortitudo debet poni vtus car
dinalis. **P.** **V**irt' ordinat' ad bonū. s3 for
titudo nō directe ordinat' ad bonū s3 magis
ad malū. f. ad sustinēdū picula et labores ut
Aull' dic. g fortitudo nō ē vtus cardinalis
P. **V**irt' cardinalis ē circa ea ī qb' preci
pue vtaf vita hūana: sic ostiū in cardine vtif
sed fortitudo ē circa picula mort' q raro oc
currūt ī vita hūana. g fortitudo nō debet po
ni vt' cardinalis siue pncipalis. **S3** ē q
Greg' 22° moralū. et **A**mb' super lucam. et
Aug' i li° de morib' ecclie. numerāt fortitu
dinē īf quatuor vtutes cardinales siue pñ
cipales. **P.** dicēdū q sicut s dictū ē: vtu
tes cardinales siue pncipales dicūt q pñcife
sibi vendicāt id qd pñet coiter ad virtutes

in aliis autē cōs virtutū additiones vna ponit firmiē opari ut p3 i 2°. ethicoz. laudē autē firmitatē potissime sibi vēdicat fortitudo: tanto. n. magis laudat q firmiē stat: quāto habet graui⁹ ipellēs ad cadēdū uel ad retrocedē dum. ipellit autē hoīem ad discēdendū ab eo qd ē fm rōnē z bonū delectās z malū affligens. sed graui⁹ ipellit dolor corpis q̄ voluptas dicit. n. Aug⁹ i li. 53. q. Nemo est q non magis fugiat dolorē q̄ affectet voluptatē. nāq̄ videm⁹ z immanissimas bestias a maximis voluptatib⁹ extreri dolorū metu. z in dolorē ai z picula maxime timē ea q̄ ducūt ad mortē. 3 q̄ firmiē stat for. vñ fortitudo ē virtus cardinalis. ¶ Ad p̄mū q̄ dicitur dū q̄ audacia z ira nō coopāf fortitudini ad actū ei⁹ q̄ ē sustinē i q̄ p̄cipue cōmēdatur firmitas ei⁹. p̄ hūc. n. actū for. cobibet timorē q̄ ē passio p̄ncipalis ut s̄ dicitur est. ¶ Ad secūdū dicitur q̄ virtus ordinat ad bonū ratiōis qd̄ seruari oportet 3̄ impulsus malozū. fortitudo autē ordinat ad mala corpalia sicut ad tria qd̄ resistit. ad bonū autē rōnis sicut ad finē quē itendit seruari. ¶ Ad t̄tiū dicitur q̄ q̄uis picula mortis raro imineāt tñ occasiones illoz piculoz frequēter occurrūt dū. s. hoī aduersarij mortales suscitāt. p̄pter iusticiā quā seq̄. z etiā. p̄p̄ alia bona q̄ faci-

Ad duodecimum sic

procedit. Videtur q̄ fortitudo p̄cellat in oēs alias virtutes. Dicit. n. Amb. i p̄ d̄ officijs. Est fortitudo velut ceteris excelsior. ¶ P̄. Virt⁹ ē circa difficile z bonū. s. fortitudo ē circa difficile. q̄ ē maxima virtutū. P̄. dignior est p̄sona hoīs q̄ res eius. s. fortitudo ē circa p̄sonā hoīs quā aliq̄ piculo mortis expoīt. p̄p̄ bonū virtutū. iusticia at̄ z alie virtutes morales sūt circa alias res extiores. q̄ fortitudo ē p̄cipua in virtutes morales. 33̄ ē qd̄ Tullius dicit i p̄ d̄ officijs. In iusticia virtutū sp̄edor ē maxim⁹ ex q̄ viri boī noīant. ¶ P̄. phs dicit i p̄ rethoricoz. Necessē ē maximas ēē virtutes q̄ maxime alijs vtilis sūt. s. liberalitas videt magis vtilis q̄ fortitudo. q̄ est maior virtus. ¶ P̄. dicitur q̄ sicut Aug⁹ dicit i 6. de trini. i his q̄ nō mole magna sūt: idē ē eē mal⁹ qd̄ meli⁹. vñ tāto aliq̄ virtus maior ē quāto melior ē. bonū autē rōnis ē hoīs bonū fm̄ Dyo. 4°. ca. d̄ diuini. no. B̄ autē bonū essentialit̄ qd̄ habet prudētia q̄ ē p̄fectio rōnis. iusticia at̄

ē hui⁹ boni factiua in q̄tū. s. ad ipsam p̄tinet ordinē rōnis ponē i oib⁹ reb⁹ humanis. alie autē virtutes sūt seruatue hui⁹ boni. in q̄tū s. moderat̄ passioēs ne abducāt hoīem a bono rōnis. z i ordine hāz fortitudo tenet locū p̄cipuū: q̄ timor piculoz mortis maxime est efficac̄ ad h̄ q̄ hoīez faciat recederē a bono rōnis p̄ quā ordiat t̄pantia: q̄ etiā delectatiōes tact⁹ maxime in cetera ipediūt bonū rōnis. id autē qd̄ essentialit̄ dicitur pot⁹ ē eo qd̄ dicitur effectiue. z B̄ etiā pot⁹ ē eo qd̄ dicitur seruatue fm̄ remotionē ipediētī. vñ in virtutes cardinales ē potior prudētia. secūda iusticia. t̄tia fortitudo. q̄ta t̄pantia. z p̄ has cetera virtutes. ¶ Ad p̄mū q̄ dicitur q̄ Amb. fortitudinē alijs virtutib⁹ p̄fert scdm̄ quādā gnālē vtilitatē. put. s. i reb⁹ bellicis z i reb⁹ ciuilib⁹ siue domesticis vtilis ē. vñ ipse ibidē p̄mittit. Nūc de fortitudine tractem⁹ q̄ velut excelsior ceteris diuidit in res bellicas z domesticas. ¶ Ad secūdū dicitur q̄ rō virtutū magis cōsistit i bono q̄ i difficili. vñ magis ē mēsurāda magnitudo virtutū fm̄ rōnē boni q̄ fm̄ rōnē difficultis. ¶ Ad t̄tiū dicitur q̄ hō nō exponit. p̄sonā suā mortis piculis nisi. p̄p̄ iusticiā seruandā. z iō laus fortitudinis dependet quodāmodo ex iusticia. ¶ Un̄ Amb. dicit i p̄ d̄ officijs. q̄ fortitudo sine iusticia iniquat̄ ē mā: quo. n. validior est eo p̄mprior: ut i feriore opp̄mat. ¶ Quartū cōcedim⁹. ¶ Ad q̄ntū dicitur q̄ liberalitas vtilis ē in q̄busdā p̄cularib⁹ b̄nificijs. s. fortitudo habet vtilitatē gnālē ad seruandū totū iusticie ordinē. z iō phs dicit i p̄ rethoricoz q̄ iusti z fortes maxime amāt: q̄ vtilis sūt in bello z in pace

Unde consi-

derādus ē de martyrio. Et circa h̄ q̄rūt quinqz. p̄ virtū martyriū sit act⁹ virtutū. 2° cui⁹ virtutū sit act⁹. 3° de perfectione huius actus. 4° de pena martyrii. 5° de causa.

¶ Ad primū sic procedit. Videt q̄ martyriū nō sit actus virtutū.

¶ Dicit. n. act⁹ virtutū ē volūtari⁹. s. martyriūz quinqz nō ē volūtariū ut p3 d̄ innocētib⁹ p̄ r̄po occisis d̄ qd̄ dicitur Hilari⁹ sup̄ Mat̄h. q̄ i c̄nita t̄l. p̄fciū p̄ m̄artyriū gl̄iā efferebāt. q̄ māēyriū